

ΣΤΙΣ ΜΕΣΑΙΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

- Οι αστοι ετοιμάζουν επιθέσεις
- Χημικές Βιομηχανίες
- ΕΔΕΚ Αθηνών
- Η Νεολαία παίρνει την τύχη της στα χέρια της
- Ελλάδα - Χίλη - Βρετανία
- Χριστιανισμός και Καπιταλισμός
- Ιατροφαρμακευτική περιθάλψη
- 'Όχι άλλη ΕΟΚΑ Β'
- Η Σοσ. 'Εκφραση' και το μονοτονικό

ΑΠΟΡΡΗΤΗ ΣΥΓΧΙΣΗ ΣΕ ΨΗΛΟ ΕΠΙΠΕΔΟ

Διαφωνία για τη Συμφωνία ΜΠΟΡΟΥΝ ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ — ΝΤΕΝΚΤΑΣ ΝΑ ΛΥΣΟΥΝ ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟ;

Μετα απο δύο δεκαετίες συνομιλιων ανάμεσα στους ηγέτες της Ελληνοκυπριακης και της Τουρκοκυπριακης κοινότητας, οι Κυπριανου και Ντενκτας συμφώνησαν πως υπάρχει τώρα αρκετο κοινο έδαφος που να δικαιολογει μια νέα συνάντηση-τους. Φυσικα δεν είναι η πρώτη φορα που οι ηγέτες των δυο κοινοτήτων έφτασαν πολυ κοντα σε μια συμφωνία για λύση του Κυπριακού. Τόσο πριν όσο και μετα το

πραξικόπημα και την Τουρκικη εισβολη υπήρξαν πολλες στιγμες που η λύση φαινόταν νάναι ζήτημα χρόνου. Κάθε φορα την ελπίδα ακολουθούσε η απογοήτευση, την αλληλοκατανόηση ακολουθούσε μια νέα περίοδος έντασης. Μπορει η σημερινη προσπάθεια νάχει διαφορετικη τύχη; Μπορουν οι Κυπριανου και Ντενκτας να βρουν κάποια λύση στο Κυπριακό;

ΕΚΤΕΝΗΣ ΑΝΑΛΥΣΗ ΣΤΙΣ ΜΕΣΑΙΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΑΓΩΓΗ

ΜΟΥΣΑ — ΜΟΥΣΤΑΦΑ

Αγωγή ενάντια στη

Δημοκρατία

Απο το δικηγορικο Γραφείο των Πατρίκιων Παύλου και Σία πληροφορούμαστε ότι έχουν ετοιμασθει και θα καταχωρηθουν μέσα στες επόμενες λίγες μέρες απο μέρους των Τ/Κυπρίων Μούσα Ονουρ και Μουσταφα Εμιν εναντίον της Δημοκρατίας σχετικα με τη γνωστη υπόθεση της σύλληψης και παράδοσης τους στο καθεστώς του Ντενκτας. Με τες αγωγες οι δυο Τ/Κύπριοι ζητουν αποζημιώσεις πέραν των £10,000 ο καθένας για την παράνομη σύλληψη, απαγωγή, παράνομη φυλάκιση και εξορία τους.

'Όπως μας δήλωσε ο κος Πατρίκιος Παύλου καθυστερήθηκε η παραχώρηση των αγωγων για να δοθει χρόνος στη Γενικο Εισαγγελέα της Δημοκρατίας να διερευνήσει την υπόθεση των δυο Τ/Κυπρίων, στη βάση των καταθέσεων που της παραδόθηκαν και να πάρει ποινικα μέτρα εναντίον των προσώπων που διενέργησαν τις συλλήψεις και τες άλλες παράνομες ενέργειες.

Επειδη όμως κανένα μέτρο δεν έχει παρτει παράλο που πέρασαν περισσότεροι απο δυο μήνες δεν μένει αλλη εκλογη απο την καταχώρηση αγωγων απο τους ίδιους τους Τ/Κύπριους.

ΣΕ ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ ΟΙ Τ/Κ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ Ωρίμασαν οι συνθήκες για το κοινο μέτωπο

Οι Τ/Κυπριακες μάζες έχουν καταλάβει ότι ο καπιταλισμος μόνο την ακρίβεια, την πείνα και την ανεργία μπορει να τους προσφέρει. Αυτο δείχνουν ξανα και ξανα οι κινητοποιήσεις της Τ/Κ Εργατικης τάξης αυτη την περίοδο.

Ενω ο Ντενκτας προσπαθει να «λύσει» το κυπριακό στη Νέα Υόρκη, στα βόρεια επικρατεί πραγματικα μια εκρηκτικη κατάσταση. Η οικονομικη κατάρρευση του «κράτους» έφερε ξανα το Τ/Κ εργατικο κίνημα στο δρόμο με την γενικη απεργία που έγινε την Τρίτη 11/12 και στην οποία συμμετείχαν 25.000 εργαζόμενοι μέλη 32 συντεχνιών.

Η απεργία κηρύχτηκε — ενάντια στην πολιτικη των ψηλων επιτοκίων.

— ενάντια στες αυξήσεις των τιμων.

— ενάντια στες προετοιμασίες για τον περιορισμο των συνδι-

καλιστικων και πολιτικων δικαιωμάτων των εργαζομένων.

— ενάντια στην παγοποίηση των ημερομισθίων.

Η απεργία αυτη που οργανώθηκε κύρια απο τα Τ/Κ αριστερα κόμματα μετατράπηκε σε

καθολικη. Πολλα καταστήματα έκλεισαν σε υποστήριξη των απεργων, ακυρώθηκαν όλα τα αεροπορικα δρομολόγια και έκλεισε ακόμα ο ραδιοσταθμος του «Μπαύρακ». Αν ριζουμε μια ματια στην οικονομικη κατάσταση στην οποία ζουν οι Τ/Κ μάζες θα καταλάβουμε καλύτερα την μιζέρια και την εξαθλίωση.

Το κόστος ζωης αυξήθηκε τον τελευταίο χρόνο κατα 103%. Οι αυξήσεις των μισθων την ίδια περίοδο ήταν μόνο 20%. Ο πληθωρισμος έχει φτάσει στα 59.5% σε σχέση με 35.5% το 1983.

Το κατα κεφαλην εισόδημα είναι μόνο 1,211 δολ. σε σύγκριση με 4,500 δολ. για τους Ελ/Κύπριους.

Ακόμα πρέπει να σημειωθεί ότι οι κατώτατοι μισθοι είναι γύρω στις 51 λίρες Κύπρου (35,000 Λ.Τ.) το μήνα.

Η τιμη της βενζινης ανέβηκε στις 900 Λ.Τ. το γαλόνι και το κρέας στοιχίζει 2,000 Λ.Τ. (3 λίρες Κύπρου) η οκα!

Το έλλειμμα του εμπορικου ισοζυγίου αυξήθηκε κατα 17.8% μέσα σ' ένα χρόνο και έφτασε στα 123.2 εκατ. δολάρια.

Η οικονομικη κρίση απο τη μια και η διοίκηση του Ντενκτας απο την άλλη θυμίζουν Λατινικη Αμερικη.

Τα πρόσφατα δημοσιεύματα της εφημερίδας «Κίπρις Ποστασι» δείχνουν με τα πιο ζωηρα χρώματα την άθλια κατάσταση που έχει συρθει η Τ/Κ κοινοτητα τα τελευταία 10 χρόνια.

Η εφημερίδα αναφέρεται στες προσπάθειες λύσης του Κυπριακού και γράφει:

«Φαίνεται ότι όσες παραχωρήσεις και αν κάμει ο Ντενκτας στον Κυπριανου, ο λαος μας δεν θα ταραχθει καθόλου... κανένας δεν θα νοιάσκει. Ο κόσμος θα πει: Ας γίνει ό τι θέλει. Άρκει να αλλάξει η σημερινη κατάσταση. Άρκει να γλυτώσουμε απο αυτους που μας διοικουν σήμερα, αλλιως θα μας συντριψουν όλους κάτω απο το βάρος των αυξήσεων στις τιμες. Μέσα σε 10 χρόνια καταστραφήκαμε, εξαντληθήκαμε... Παρά πολλοι αγωνιστες που για χρόνια ξημερώνονταν στα διαφορα οδοφράγματα χωρις να κλείσουν μάτι, έχουν μετανιώσει και συχνα διερωτώνται: Για ποιον αγωνιστήκαμε;

Η δεκάχρονη τυραννία

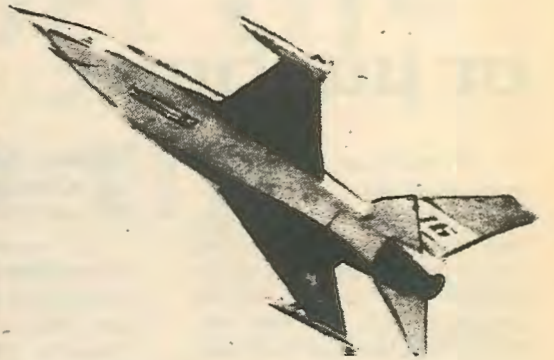
Συνέχεια στη σελ. 7

Απο τη Γενικη Απεργία που παράλυσε τα πάντα.

Ανίκανοι οι αστοί να διώξουν τις Βάσεις

Οι τελευταίες «εξειλίξεις» του Κυπριακού αλλά κυρίως το γεγονός της δημιουργίας αεροδρομίου στο Λευκόνοικο - σύμφωνα με πληροφορίες θα στοιχίσει 500-550 εκ. δολ. και θα χρησιμοποιείται για εξυπηρέτηση των αμερικανικών συμφερότων στην περιοχή - φέρνουν ξανά έντονα στην επιφάνεια το ζήτημα της παρουσίας των ξένων βάσεων.

Η παρουσία των βάσεων στο χώρο της Ανατολικής Ευρώπης, της Μέσης Ανατολής αλλά και όπου αλλού βρίσκονται εξυπηρετά ασφαλώς συγκεκριμένα συμφέροντα.

Στο χώρο της Μ. Ανατολής

έχει αυξηθεί την τελευταία περίοδο η γεωστρατηγική σημασία της Κύπρου. Κι αυτό λόγω της εξασθένησης της δύναμης του αμερικανικού ιμπεριαλισμού στον Περσικό Κόλπο και της Αραβικές χώρες. Η απάθεια του Ιραν, η κατάσταση στο Λί-

βανο που δεν εγγυάται τίποτε το σταθερό και οι εξελίξεις στις άλλες Αραβικές χώρες είναι οι παράγοντες που λαμβάνονται σοβαρά υπόψη στα σχέδια και τις κινήσεις του ιμπεριαλισμού στην περιοχή.

Αναφέρουμε ακόμα την κρίση που μαστίζει το Ισραήλ, του πιο ισχυρού σύμμαχου του ιμπεριαλισμού στην περιοχή, όπου ο πληθωρισμός έχει φτάσει στα 500% και το εξωτερικό χρέος στα 21.6 δισ. δολάρια. (Το πιο ψηλό κατα κεφαλή χρέος στον κόσμο). Όλα όμως αυτά είναι επιφανειακά γεγονότα και θάταν λάθος να μην διακρί-

ναμε τι συμβαίνει κάτω απ' αυτή την επιφάνεια, δηλαδή τα βαθύτερα αίτια και τις διεργασίες που «επιβάλλουν» την παρουσία των βάσεων - και αυτά δεν είναι άλλα από την κίνηση της εργατικής τάξης προς επαναστατικές κατευθύνσεις (αραβικές μάζες - Ελλάδα - Τουρκία - Κύπρος), γιατί τέλος - τέλος είναι η συνειδητοποίηση του εργατικού κινήματος που τρέμει και υπολογίζει ο παγκόσμιος καπιταλισμός - ιμπεριαλισμός.

Έτσι πρώτος στόχος της παρουσίας των βάσεων είναι η εξασφάλιση της καπιταλιστικής νομιμότητας - εξουσίας στις σημαντικές αυτές χώρες, πράγμα που εγγυάται τα ιμπεριαλιστικά οικονομικά συμφέροντα.

Απ' εδώ ακριβώς πηγάζουν και οι σχέσεις της ντόπιας αστικής τάξης με τον Αμερικανο - Βρετανικό ιμπεριαλισμό - μιλώντας για την περίπτωση της Κύπρου. Η κυπριακή αστική τάξη όχι μόνο δεν θέλει να ξεφορτωθεί τον ιμπεριαλισμό, αλλά αντίθετα η παρουσία του αποτελεί γι' αυτήν ασφαλιστική δικλείδα μπροστα στις απαιτήσεις του εργατικού κινήματος.

Σ' αυτό ακριβώς εξηγούν οι ενέργειες της Ε/Κ κυπριακής σχετικά με τις διευκολύνσεις που πρόσφερε (λιμάνοι, αεροδρόμιο) στα νατοϊκά στρατεύματα στην περίπτωση του Λιβάνου.

Η ενέργεια αυτή προσδιορίζει πεντακάθαρα το ποιες είναι οι δυνατότητες να διεξάγει η λεγόμενη «εθνική αστική τάξη» αγώνα κατά του ιμπεριαλισμού. Η ίδια η εξουσία της είναι δεμένη με χιλιάδες νήματα με τον ιμπεριαλισμό.

Έτσι ο αγώνας για εθνική ανεξαρτησία, ο αντιιμπεριαλιστικός αγώνας, δεν μπορεί παρα να περάσει μέσα από το κτύπημα πρώτα αυτής της εξαρτημένης τάξης και του καπιταλιστικού συστήματος που την εξασφαλίζει - είναι δηλαδή ταυτόχρονα και αντικαπιταλιστικός αγώνας.

Το να υποστηρίζουμε στην περίπτωση της Κύπρου ότι η παρουσία των ξένων στρατευμάτων και των βάσεων δεν μας επιτρέπουν τον αντικαπιταλιστικό αγώνα αλλά τον αντιιμπεριαλιστικό!! εκτός του ότι προκαλούμε σύγχυση ταυτόχρονα συγκα-

λύπτουμε το γεγονός ότι οι βάσεις και το καπιταλιστικό σύστημα αλληλοστηρίζονται.

Μόνο όσοι δεν έχουν καταλάβει τίποτε από τον όρο ιμπεριαλισμό, μπορούν να κάνουν ένα μηχανιστικό διαχωρισμό ανάμεσα στην αντιιμπεριαλιστική και την αντικαπιταλιστική πάλη. Γιατί ο ιμπεριαλισμός δεν είναι τίποτε άλλο παρα ο καπιταλισμός στη σημερινή φάση ανάπτυξης του.

Ο αγώνας για την εθνική ανεξαρτησία δεν είναι αγώνας μόνο ενάντια στις βάσεις - στρατεύματα. Η διείσδυση του ξένου κεφαλαίου στις εθνικές οικονομίες εντείνει την εξάρτηση ακόμα και χωρίς βάσεις. Το Ισραήλ, η Αίγυπτος, η Βραζιλία και μια σειρά χώρες δεν έχουν ξένες βάσεις ούτε στρατεύματα κατοχής. Αυτό δεν σημαίνει πως δεν είναι υποχείρια τον αμερικανικού ιμπεριαλισμού.

Αυτός ο αγώνας για να πετύχει τους στόχους του πρέπει να βασιστεί στους εργαζόμενους, σ' ένα πρόγραμμα σοσιαλιστικό, μακριά από συμμαχίες με τις εξαρτημένες αστικές τάξεις.

Το Κυπριακό εργατικό κίνημα έχει συμμαχούς του τα εργατικά κινήματα Ελλάδας - Τουρκίας. Το διώξιμο των βάσεων από το έδαφος της Κύπρου πρέπει να συνδιαστεί με τον αγώνα για το διώξιμο των βάσεων στην Ελλάδα και την Τουρκία, στην προοπτική του ξεριζώματος του καπιταλισμού που είναι ο μοναδικός υπεύθυνος για όλα τα δεινά στην περιοχή.

Τα κόμματα της αριστερας πρέπει να δώσουν τη σοσιαλιστική προοπτική και όχι γενικά συνθήματα για τους Αγγλοαμερικανούς και τις βάσεις.

Ο αμερικανικός ιμπεριαλισμός δεν είναι ο γίγαντας που προσπαθούν σήμερα να μας παρουσιάσουν. Τα παθήματα του σε μια σειρά χώρες και η αυξανόμενη παγκόσμια οικονομική κρίση που ήδη κτυπά και τα θεμέλια της οικονομίας των Η.Π.Α. δημιουργούν τις προϋποθέσεις για την ανατροπή του. Παράλληλα η δύναμη του παγκόσμιου εργατικού κινήματος είναι σήμερα τεράστια και σαν θα κινηθεί τίποτε δεν θα μπορέσει να σταθεί εμπόδιο στις επαναστατικές του διαθέσεις.

Γ. ΚΑΨΗΣ

καταστρέφει την υγεία σου

Ουρες αρρώστων στα νοσοκομεία ενώ υπάρχουν ουρες ανέργων γιατρών και νοσοκόμων.

την οικονομική τους ευχέρεια.

Σήμερα, περισσότερο παρα ποτε επείγει η άμεση ίδρυση και λειτουργία νεφρολογικής κλινικής και κέντρου μεταμοσχεύσεων, έτσι θα μένουν στο τόπο εκατοντάδες χιλιάδες λίρες το χρόνο που χρειάζονται για την αποστολή νεφροπαθών, στο εξωτερικό και θα πάψει η τλαιπωρία και ο εξευτελισμός αυτών των ανθρώπων που αναγκάζονται να προσφεύγουν στη φιλανθρωπία των συνανθρώπων τους για να βρουν τα απαιτούμενα λεφτά που είναι απαραίτητα για τη θεραπεία τους.

Μεγάλη εκμετάλλευση υπάρχει και όσον αφορά τα φάρμακα, μερικά είδη των οποίων είναι απρόσιτα στους εργαζόμενους γιατί

είναι πανάκριβα. Η κυβέρνηση αδιαφορεί και αφήνει ανεξέλεγκτους τους εισαγωγείς φαρμάκων να πραγματοποιούν υπερκέρδη σε βάρος του λαού.

Σε αντίθεση με όλα αυτά, αυτές τις μέρες γίνονται όλοι μάρτυρες της συμπεριφοράς του κράτους απέναντι στους ασκούμενους γιατρούς με το νομοσχέδιο του υπουργείου υγείας που προτίθεται σύντομα να βάλει στη βουλή για έγκριση το οποίο προνοεί μείωση του χρόνου άσκησης τους, από 18 σε 12 μήνες και εισαγωγή του θεσμού των εξετάσεων που θέτει σε αμφισβήτηση την εγκυρότητα των πτυχίων τους. Είναι φανερό ότι η μείωση της άσκησης κατά 6 μήνες γίνεται καθαρά για οικονομικούς λόγους (δηλαδή £30,000 περίπου) και

έτσι τους αποστέρει την άσκηση από σημαντικά τμήματα όπως είναι οι πρώτες βοήθειες.

Οι εργζόμενοι πρέπει να πιέσουν μέσα από τις συντεχνίες τους ώστε το κράτος να αλλάξει το υφιστάμενο σύστημα υγείας οικοδομώντας κατάλληλα κτιριακά συγκροτήματα, προσλαμβάνοντας το απαιτούμενο ιατρικό και παραϊατρικό προσωπικό, θέτοντας φραγμό στην εκμετάλλευση του λαού από τους φαρμακέμπορες. Τα αριστερά κόμματα ΑΚΕΛ και ΕΔΕΚ οφείλουν να προφυλάξουν την υγεία των εργαζομένων που είναι η κινητήρια δύναμη για την αλλαγή του σάπιου και αναχρονιστικού Καπιταλιστικού Συστήματος.

Χάρης Π. Ανεργός γιατρός

**ΔΙΑΒΑΖΕΤΕ
ΚΑΙ
ΔΙΑΔΙΔΕΤΕ
ΤΗΝ. Σ. ΕΚΦΡΑΣΗ**

ΕΔΕΚ ΑΘΗΝΑΙΝΟΥ:

Απαγορεύεται η είσοδος
σε μαρξιστες

Με αυτή μας την ανακοίνωση ερχόμαστε να καταγγείλουμε σε κάθε μέλος της βάσης του κόμματος στην Αθηναίνο τις πιο αντιδημοκρατικές και δικτατορικές αποφάσεις που θα μπορούσε ποτέ να πάρει επιτροπή ενός Σοσιαλιστικού κόμματος.

Συγκεκριμένα πριν ένα περίπου μήνα η επιτροπή της Τοπικής Οργάνωσης (Τ.Ο.) του κόμματος σε ένα ακόμα βήμα της προς τον κατήφορο προχώρησε σε απόφαση που απαγορεύει σε συντρόφους - που αγωνίστηκαν και πρόσφεραν για χρόνια στο κόμμα - να εισέρχονται στο σύλλογο «ΠΡΟ-ΟΔΟ» ή σε οποιοδήποτε άλλο χώρο που ελέγχει το κόμμα.

Στόχος η φήμωση
της βάσης

Αυτες οι ενέργειες - όπως και οι αποβολές προηγούμενα συντρόφων - στόχο έχουν να τρομοκρατήσουν και να φημώσουν την κομματική βάση και τη νεολαία η οποία αμφισβητεί τις πολιτικές επιλογές της γραφειοκρατίας του κόμματος και που σήμερα παίρνει οργανωμένη

έκφραση συσπειρωμένη γύρω από τις θέσεις και το πρόγραμμα της Αριστερας του κόμματος.

Η συμπεριφορά αυτή της Τοπικής Επιτροπής (Τ.Ε.) είναι αντανάκλαση της πολιτικής και των μεθόδων της ηγεσίας του κόμματος που στη μάχη της ενάντια στις μαρξιστικές ιδέες και επαναστατικές παραδόσεις του κόμματος, απομονώνει κάθε στέλεχος και μέλος της βάσης που τυχαίνει να διαφωνεί και να στέκει εμπόδιο σε αυτή τη πορεία.

Εγκατάλειψη των
επαναστατικών
παραδόσεων

Η εγκατάλειψη από μέρους της σημερινής ηγεσίας του κόμματος θέσεων όπως το «Κοινο μέτωπο Ε/Κυπρίων και Τ/κυπρίων εργαζομένων» για ένα κοινό αντικαπιταλιστικό αντιιμπεριαλιστικό αγώνα για Κύπρο Λεύτερη Σοσιαλιστική, η θέση για Λαϊκή Πολιτοφυλακή, η εγκατάλειψη θέσεων όπως η κρατικοποίηση των σημαντικών τομέων της οικονομίας κάτω από εργατικό έλεγχο όπως και οι διάφορες γραφειοκρατικές ψηφο-

θυρικές μανούβρες όπως και η εθνική αστική στροφή της ηγεσίας τα τελευταία δύο τρία χρόνια με την υιοθέτηση θέσεων για «Πανεθνική Συμπάταξη» «δυναμική παρουσία ελληνικών στρατευμάτων», ψήφιση των κονδυλίων για εξοπλισμούς αντι της ταξικής αλληλεγγύης των εργατικών κομμάτων Ελλάδας - Τουρκίας. Αυτοί ήταν οι λόγοι που οδήγησαν και οδηγούν τον κάθε πρωτοπόρο νεολαίο και εργάτη της βάσης σε ολοένα και μεγαλύτερη αμφισβήτηση της πολιτικής της ηγεσίας και συσπείρωση τους γύρω από την Αριστερα του Κόμματος.

Συνεργασία με την
ακροδεξιά

Είναι μέσα σε αυτά τα πλαίσια της Εθνικιστικής πολιτικής από μέρους της ηγεσίας που η Τ.Ε. Αθηναίου, καταπατώντας τη θέληση της βάσης και αποφάσεις Γενικών Συνελεύσεων στρεφόταν για συνεργασία με το ακροδεξιό σωματείο «ΟΘΕΛΛΟΣ» καλούσε στελέχη του Συναγερμού στο χορο του κόμματος για να προσφέρουν καλλιτεχνικό πρόγραμμα, έφερε τον «ΑΓΩΝΑ» στο σύλλογο την εφημερίδα φερέφωνο της ΚΥΠ που υποστήριξε το πραξικόπημα. Ένας από τους στόχους αυτής της στροφής ήταν και το κέρδιμα της εύνοιας της τοπικής μπουρζουαζίας (βιομήχανοι, μεγαλέμποροι) (ξανα παρα την αντίθεση της βάσης της Αθηναίου αλλά και κεντρικών στελεχών) που ενδιαφέρεται να εξασφαλίσει εξαγωγές (στη Λιβύη) μέσω του Κόμματος (αλήθεια τι συμφέροντα κρύβονται πίσω από αυτές τις ενέργειες; - ένα ερώτημα στο οποίο θα πρέπει να δοθούν εξηγήσεις).

Έτσι μπροστα στο σίφουνο των αντιδράσεων από τη βάση και κύρια από τη νεολαία, η Τ.Ε. αντι που θάπρεπε να κάνει την αυτοκριτική της και να διορθώσει τα λάθη της, είτε να παραιτηθεί, στη προσπάθεια της να κρατηθεί στο πόστο της - έχοντας σ' αυτό την υποστήριξη της κεντρικής ηγεσίας - προχώρησε κατ' αρχήν σε αποβολές στελεχών της Τ.Ο. και αφού είδαν ότι δεν έφταναν οι αποβολές για τρομοκρατία της βάσης, βλέποντας το έδαφος να φεύγει κάτω από τα πόδια της, προχωρεί τώρα και απαγορεύει ακόμα την είσοδο στελεχών μέσα στο σύλλογο!

Αυτή η τακτική πέρα από το ότι εκφράζει φασιστική νοοτροπία σε ότι αφορά την αντιμετώπιση ανθρώπων που διαφωνούν δείχνει ακόμα στο πως οι γραφειοκράτες αντιμετώπιζουν τα μέλη τους - όπου αντι μέσα από ένα δημοκρατικό διάλογο στη βάση μιας σωστής πολιτικής και προοπτικών να κερδίσουν την εκτίμησή τους τουναντίον τους αντιμετώπιζουν σαν ανώριμα όντα που δεν μπορούν να κρίνουν από μόνοι τους και χρειάζονται πάτρωνες για να τους προστατεύουν.

Τα βαθύτερα αίτια
των αποβολών

Το φαινόμενο των αποβολών και της απομόνωσης που παρατηρείται σήμερα στο Σ.Κ. ΕΔΕΚ, εδώ και 4 χρόνια, δεν είναι γέννημα των εγκυφάλων της γραφειοκρατίας.

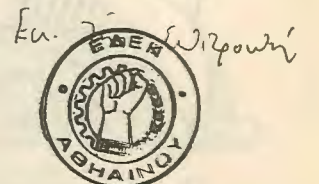
ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ ΕΔΕΚ ΑΘΗΝΑΙΝΟΥ

Ημερομ. 25/10/84

Κον

Καρν Καραωόδα.

Καλωρίν ἀποφάσεις τῆς Τ.Ε. Αθηναίου ἀπαγορεύει
ἢ εἰσοδοὶ σο. εἰς τὸς χώρους σο. εἰσέρχεται
Σ.Κ. ΕΔΕΚ. Αθῆναι.

Αυτο απέδειξε και η τεράστια επιτυχία που είχαν οι εκδηλώσεις συμπαραστάσης προς τους Τ/κύπριους που οργάνωσε η Αριστερή Πτέρυγα Παγκύπρια όπως και στην ίδια την Αθηναίνο (μήπως οι τοπικοί επιτροπικοί προχώρησαν σ' αυτές τους τις ενέργειες θορυβημένοι από εκείνη την εκδήλωση;).

Κάθε νεολαίος και πρωτοπόρος εργάτης της βάσης του κόμματος μας στην Αθηναίνο πρέπει συσπειρωμένος στις γραμμές της Αριστερας του κόμματος, να παλαίψει το σταμάτημα του κατήφορου της Τ.Ε.

Μέσα από μια Γενική Συνέλευση πρέπει να γίνει καταδίκη αυτών των ενεργειών που καταρακώδους το γόητρο του κόμματος μας μέσα στη κοινότητα μας, ενέργειες που στρέφονται ενάντια και στα πιο στοιχειώδη ανθρώπινα δικαιώματα όπως είναι το δικαίωμα του κάθε ανθρώπου να εισέρχεται σε οποιοδήποτε κοινωνικό χώρο θα ήθελε όπως είναι το καφενείο ο σύλλογος κτλ.

Για ένα
σοσιαλιστικό
πρόγραμμα

Ακόμα θα πρέπει να παλαίψουμε για την υιοθέτηση ενός Ταξικού Σοσιαλιστικού προγράμματος, ένα πρόγραμμα που θα περιλαμβάνει κρατικοποιήσεις των σημαντικών τομέων της οικονομίας κάτω από εργατικό έλεγχο που θα δίνει τις δυνατότητες για ένα κεντρικό σχεδιασμό της οικονομίας σαν η μόνη δυνατή διέξοδος για λύση των προβλημάτων που συσσωρεύει το σύστημα μέσα από τις αντιθέσεις του.

Ένα τέτοιο πρόγραμμα θα πρέπει να απευθύνεται προς τις μάζες τους ΑΚΕΛ και να τις καλεί σε ενιαίο μέτωπο της Αριστερας για κατάκτηση της εξουσίας από την εργατική τάξη.

Μια τέτοια τολμηρή πολιτική μπορεί να μετατρέψει την Αριστερα σε πολύ μικρο χρονικό διάστημα σε πλειοψηφία συγκινώντας και κερδίζοντας τον κάθε εργαζόμενο που σήμερα απογοητευμένος και μη βλέποντας διέξοδο παραμένει είτε στο Συναγερμο είτε στο ΔΗΚΟ.

Ένα τέτοιο πρόγραμμα στη βάση της ενιαίας πάλης της Αριστερας θα μπορεί να γίνει πόλος έλξης για τους Τ/Κύπριους εργαζομένους - που σήμερα στεναχωρούν κάτω από την καταπίεση και την εξαθλίωση που τους έχει ρίξει το σύστημα - για το κτίσιμο του κοινού Μετώπου Ε/Κ και Τ/Κ εργαζομένων για Κύπρο Λεύτερη Σοσιαλιστική σαν η μόνη δυνατή προοπτική για λύση του εθνικού προβλήματος.

Αρ. Πτέρυγα Αθηναίου

Επιστολές στην
ΕκφρασηΟχι ξανα
ΕΟΚΑ-Β

Κάτι πρωτοφανές για την μετα το '74 πολιτική ζωή της Κύπρου συνέβηκε στην Χλώρακα στις 25 του Νοβερη. Έγινε γιορταστική εκδήλωση με την ευκαιρία της συμπλήρωσης τριάντα χρόνων από την άφιξη του Γρίβα στην Κύπρο.

Την εκδήλωση οργάνωσε ο σύνδεσμος τομεαρχών ΕΟΚΑ 55-59. Οι υπεύθυνοι του ΡΙΚ δεν έχασαν την ευκαιρία, έπευσαν να καλύψουν την εκδήλωση από κοντά και το ίδιο βράδυ την πρόβαλαν στις μικρές - μας οθόνες. Σάμπως κι εμεις τους εργαζόμενους μας έκαιγε ο πόθος να δούμε αυτήν την εκδήλωση. Σάμπως και δεν ξέρουμε τι ήταν ο Γρίβας.

Με αγανάκτηση είδαμε και την επίσημη συμμετοχή της Κυβέρνησης στην εκδήλωση αυτή όπου παρευρέθησαν: Ο υπουργός προεδρίας κ. Μιχαηλίδης, ο υφυπουργός Εσωτερικών κ. Η. Ηλιάδης ο Αρχηγός του ΔΗ.ΣΥ., εκπρόσωπος της πρεσβείας της Ελλάδας, βουλευτες της Δεξιάς ο Μητροπολίτης Πάφου και ο Αρχηγός της εθνικής φρουρας.

Η Κυβέρνηση σαν γνήσιος εκπρόσωπος της δεξιάς προσπαθεί να ταυτίσει τον Γρίβα με τον απελευθερωτικό αγώνα του 55-59 και να παραγνώρισει τις φασιστικές-του δραστηριότητες, όπου σαν αρχηγός της οργάνωσης «Χ» στην Ελλάδα καθοδηγούσε σε συνεργασία με τους Άγγλους τις εχτελέσεις ανταρτων αγωνιστών του Ελληνικού Λαϊκού Απελευθερωτικού Στρατου (ΕΛΛΑΣ) που πάλευαν ενάντια στα φασιστικά στρατεύματα του Χίτλερ. Μετέπειτα στην Κύπρο

ηγείτο της παράνομης οργάνωσης Ε.Ο.Κ.Α.—Β.

Όπως οι περισσότεροι ξέρουμε, το '67 κατά τα γεγονότα της Κοφίνου ο Γρίβας επέμβηκε με την Εθνική Φρουρα. Η επέμβαση-του αυτή είχε σαν αποτέλεσμα την σφαγή τουρκοκυπρίων.

Πέρα όμως από την αγανάκτηση που κάθε εργαζόμενος νιώθει για την στάση της κυβέρνησης υπάρχει και κάτι άλλο, ένα μεγάλο ερωτηματικό και απογοήτευση.

Τι έκαμαν τα αριστερα κόμματα της Κύπρου ΑΚΕΛ και ΕΔΕΚ γι' αυτή την φασιστική εκδήλωση; Δυστυχώς τίποτα. Γιατι ανοιχτά και επίσημα δεν καταδίκασαν την εκδήλωση; ΠΟΙΟΥΣ ΦΟΒΟΥΝΤΑΙ; Ποιο ρόλο παίζουν; ποίων τα συμφέροντα εξυπηρετούν.

Ο λόγος για τον οποίο τα αριστερα κόμματα σιώπησαν δεν είναι άλλος παρα η πολιτική που ακολουθούν, η πολιτική της συνεργασίας με την δεξιά.

Πρέπει με κάθε μέσο να αντιδράσουμε έτσι ώστε τέτοιους είδους εκδηλώσεις να μην ξαναγίνουν. Γιατι πρέπει όλοι να ξέρουμε πως κάτι τέτοιες εκδηλώσεις βάζουν την ιδεολογική βάση για πιθανές φασιστικές ενέργειες στο μέλλον.

Ανδρέας Γ.

ΠΡΩΤΟΠΟΡΟΙ ΣΤΗΝ ΑΛΛΑΓΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Η νεολαία θα πάρει την τύχη της στα χέρια της

Καπιταλισμός και Νεολαία

Στις σημερινές συνθήκες της κρίσης του καπιταλιστικού συστήματος η εργατική τάξη και η νεολαία είναι που δέχονται το μεγαλύτερο κτύπημα μέσα από την πολύχρωμη ανεργία, την εξοθλίωση, την μιζέρια, για να μπορέσουν οι καπιταλιστές και τα αφεντικά να διατηρήσουν τα κέρδη τους.

Γιατί ενώ εκατομμύρια άνθρωποι και παιδιά σ' όλο τον κόσμο πεθαίνουν από την πείνα τα μονοπώλια και οι πολυεθνικές των ανεπτυγμένων καπιταλιστικών χωρών καίνε ή στοιβάζουν τα τρόφιμα, το σιτάρι, καταστρέφουν τα προϊόντα γιατί οι τιμές είναι ασύμφορες και δεν θα βγάλουν τα κέρδη τα οποία θέλουν.

35.000.000 εργάτες και νεολαίοι άνεργοι μόνο στις 24 πιο αναπτυγμένες καπιταλιστικές χώρες, 80.000 νέοι να κοιμούνται κάτω από τη γέφυρα και στους δρόμους στο Λονδίνο, 15.000.000 άνεργοι στις χώρες της Ε.Ο.Κ., ενώ στη μητρόπολη του καπιταλισμού την Αμερική 35.000.000 άνθρωποι κοιμούνται πεινασμένοι.

Αφτο είναι το σύστημα το οποίο ζούμε. Αυτός είναι ο καπιταλισμός.

Αφτο το σύστημα δεν έχει τίποτα να προσφέρει παρα πολέμους, φτώχεια, δυστυχία, πείνα. Οι ανακαλύψεις της ανθρωπότητας, το κομπιούτερ, τα ρομποτ, η τεράστια βιομηχανία θα μπορούσαν να μπουν κάτω στη υπηρεσία της κοινωνίας και να θρέψουν σήμερα πλουσιοπάροχα όλα τα εκατομμύρια του πλανήτη και να εξαλείψουν την πείνα και τον θάνατο. Μένουν όμως ανεκμετάλλευτα.

Γιατί είναι στα χέρια μιας φούκτας καπιταλιστών, γιατί δουλεύουν όχι για το συμφέρον της κοινωνίας αλλά για το συμφέρον του ατομικά ξεχωριστού κεφαλαιοκράτη που τα δουλεύει μόνο για το κέρδος του. Έτσι ενώ η τεχνολογία έπρεπε να ήταν πηγή ευτυχίας και ζωής για τον άνθρωπο είναι πηγή ανεργίας, πείνας εξοθλίωσης, θανάτου.

Η εργατική τάξη και η νεολαία πετιώνται στο δρόμο της ανεργίας σ' ολόκληρο τον κόσμο. Αφτο είναι το φαινόμενο της εποχής μας. Αφτο είναι το φαινόμενο που εμφανίζεται και σήμερα και στη Κύπρο με ρυθμούς που συνεχώς μεγαλώνουν. Το ποσοστό της ανεργίας έχει φτάσει στο ύψος τους 4% του εργατικού δυναμικού (ακόμα είναι περίοδος ανάκαμψης και είναι επίσημα στοιχεία, που στη πραγματικότητα θα είναι ακόμα μεγαλύτερα) με προοπτική στα χρόνια 85 και 86 να αφξηθεί ακόμα περισσότερο. Τα σημάδια της κρίσης άρχισαν να φαίνονται καθαρά και στη Κυπριακή οικονομία.

Απογοήτευση κι επαναστατικότητα

Παρόλα αυτά όμως ένα σημαντικό μεγάλο κομμάτι της νεολαίας μας είτε αφτοι είναι

μαθητες - φοιτητες - εργαζόμενοι μένουν μακριά από τες εκδηλώσεις, τες κινητοποιήσεις, τες οργανώσεις, τα κόμματα της εργατικής τάξης.

Παραμένει έξω από τα κόμματα και παρασύρεται στην αδιαφορία, στα σφαιριστήρια, στα ναρκωτικά, γίνεται «καμικάζι» γίνεται «πάνκ» και τέλος - τέλος μια μερίδα στρέφεται προς τα δεξιά.

Όμως αφτη την στάση της νεολαίας δεν πρέπει να την βλέπουμε από μακριά και επιφανειακά γιατί στην επιφάνεια σου δείχνει αφτο το πρόσωπο. Πρέπει να την δούμε και να την αναλύσουμε κάτω από την επιφάνεια και να βγάλουμε τα σωστά συμπεράσματα.

Όταν δεις κάτω από την επιφάνεια και έρθης σε επαφή μαζί τους θα δεις ότι αφτη η στάση είναι μια στάση - εκδήλωση επαναστατικότητας, μια διέξοδος μέσα στα αδιέξοδα που αντιμετωπίζει σήμερα η νεολαία.

Η νεολαία από την φύση της είναι επαναστατική. Ήταν και είναι πάντα μπροστα σε όλους τους τεράστιους αγώνες του εργατικού κινήματος, από την γέννηση του κινήματος μέχρι σήμερα.

Αν ακόμα κοιτάζουμε την τελευταία περίοδο από το πραξικόπημα — εισβολη θα δούμε την νεολαία να πρωτοστατεί στις κινητοποιήσεις του εργατικού κινήματος ενάντια στη Χούντα και τον φασισμό. Η νεολαία μας ήταν που πήγε στο πόλεμο του '74. Μέσα από αφτες τες δυο τελεφταίες εμπειρίες μπήκε στες οργανώσεις του κινήματος και τες μαζικοποίησε, μπήκε στο πλευρο κυρίως της Αριστερας.

Όμως τι κέρδισε η νεολαία από αφτους τους αγώνες σήμερα;

Αμέσως μετά το γεγονός του '74 η εργατική τάξη και η νεολαία καλέστηκαν να πληρώσουν το βαρο τίμημα της αναστήλωσης της Κύπρου περικυκλωμένες στους μισθους» ανέκτικαν να χάσουν κεκτημένα. Ανέκτικαν δικαιώματα για να δημιουργήσουν οι αστοι το περιβάλλον τους «οικονομικο θαύμα» όπου ορισμένα ψιχουλα από το τραπέζι τους τα έδιναν στην εργατική τάξη.

Όμως την περίοδο του 81-83 όταν άρχισε η κρίση να κτυπά των οικονομία της Κύπρου οι καταπιταλιστες έκαναν την επίθεσή τους για να πάρουν πίσω αφτα που έδωσαν. Η ανεργία άρχισε να εμφανίζεται και να αφξάνει σιγα αλλά σταθερα, οι βιομήχανοι να ουρλιάζουν να περικόψουν τιμάρημο και άλλα ωφέληματα.

Να βγάλουμε τα σωστά συμπεράσματα

Η εργ. τάξη και η νεολαία προσπάθησαν να αντιδράσουν όμως οι ηγέτες της πιστοι στη συνεργασία με τους αστους πάντα τες σταματούσαν για το καλο της εθνικής οικονομίας και

πρόβλεπαν το δόγμα της ταξικής ειρήνης για χάρη του εθνικού θέματος σαν αντίβαρο σαφτη την σύγκρουση. Προβαλόνταν το Εθνικο θέμα που για 25 χρόνια είναι στα χέρια των αστων (έχουν περάσει 10 χρόνια από την εισβολη και φανερωνονται ξανα και ξανα ανίκανοι να το λύσουν). Χωρίς η ηγεσία του κινήματος να βγάξει τα σωστά συμπεράσματα της φύσης του Κυπριακού και να δίνει μια εναλλακτική διέξοδο.

Το αδιέξοδο στο Κυπριακο και η αυξανόμενη κρίση της οικονομίας στη Κύπρο είναι οι δυο βασικοι παράγοντες που δημιούργησαν την απογοήτευση και την αδιαφορία στο κίνημα και τη νεολαία.

Και εδώ ακριβως είναι η τεράστιες ευθύνες της ηγεσίας των αριστερων κομμάτων. Γιατί είναι η πολιτική των συμβιβασμών και των υποχωρήσεων απέναντι στην άρχουσα αστική τάξη που οδηγεί κάθε πρωτοπόρο νεολαίο μαχητη στην αδρανοποίηση και την απογοήτευση. Έτσι φυσιολογικά ένα μεγάλο κομμάτι της νεολαίας που μέχρι χτες βρισκόταν στην πρωτοπορία, μαζί με την νεολαία που σήμερα μπαίνει στην πάλη, να οδηγούνται κάτω από τα αδιέξοδα και την ανασφάλεια στην έφκολη διέξοδο από τα προβλήματα που τους προσφέρει ο καπιταλισμός, την αδιαφορία, τα σφαιριστήρια, τα ναρκωτικά, τες μόδες των «πάνκ» των καμικάζι και γιατί όχι στα δίκτυα της Δεξιάς από την μια ή να μείνουν στα σπίτια τους από την άλλη.

Η νεολαία είναι το μέλλον

Αν πραγματικά θέλουμε να κερδίσουμε την νεολαία που πρέπει να την κερδίσουμε γιατί η νεολαία είναι το μέλλον θα πρέπει να σταθούμε δίπλα της και να τες δώσουμε συγκεκριμένες λύσεις στα προβλήματα τα οποία αντιμετωπίζει. Να τες εξηγήσουμε υπομονετικά ότι για

το πρόβλημα της ανεργίας, ο στρατος το αδιέξοδο στο εθνικο θέμα είναι προβλήματα που πηγάζουν από το ίδιο το καπιταλιστικο σύστημα. Ότι με την αδιαφορία την οποία δείχνει όχι μόνο δεν λύνονται τα προβλήματα τους αλλά διαιωνίζονται ότι παίζει και το παιγνίδι της άρχουσας αστικής τάξης που θέλει τη νεολαία όχι επαναστατική αλλά άβουλη, αδιάφορη, αναποφά-

Η νεολαία στην πρωτοπορεία του αγώνα μετά το πραξικόπημα

σιστη. Γιατί μια νεολαία, γερη, δυνατη επαναστατική είναι ο μεγαλύτερος κίνδυνος για την εξουσία της αστικής τάξης είναι γιαφτο που η αστική τάξη πλασάρει όλες τες έφκολες λύσεις στη νεολαία.

Είναι γιαφτο που χρησιμοποιεί την αστυνομία για να συλλαμβάνει νεερα παιδιά για «αλητεία» και «ενόχληση» να τους τρομοκρατήσει με τη δύναμη των μηχανισμών της, να τους κρατήσει σαφτο το επίπεδο.

Είναι γιαφτο καθήκο μας να βγούμε στους δρόμους, στες γειτονίες, στα σχολεία εκεί που συχνάζει η νεολαία και να τες εξηγήσουμε, να τους αποδείξουμε ότι πρέπει να παλαίψουμε για να κτίσουμε μια νέα κοινωνία την ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ όπου μόνο αμεσα από τον σοσιαλισμο θα βρεθεί λύση στα προβλήματα και τα αδιέξοδα τα οποία αν-

τιμετωπίζει.

Η τύχη μας στα χέρια μας

Όμως η πορεία προς τον σοσιαλισμο δεν γίνεται μόνο στα λόγια και συνεργασία με την άρχουσα τάξη. Πρέπει να βάλουμε μπροστα στη νεολαία το δικο μας πρόγραμμα πάλης που θα λέγει για:

- 1) Κρατικοποίηση των βασικών τομέων της οικονομίας κάτω από εργατικο έλεγχο.
- 2) Λιγότερες ώρες δουλειας για άνοιγμα παραπάνω θέσεων για πάταξη της ανεργίας.
- 3) Το ανεργιακο επίδομα να καταβάλλεται όχι βάση της υπηρεσίας αλλά βάση των αναγκων και όχι μόνο για έξη μήνες αλλά για όσο καιρο είναι κανεις άνεργος.
- 4) Δωρεαν παιδεία, ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, στέγη.
- 5) Χώροι υγιους απασχόλησης της νεολαίας.
- 6) Μίνιμουμ μεροκάματα που θα περιλάβουν και τους εθνοφρουρους.
- 7) Συνδικαλισμο στην εθνοφρουρα - Λαϊκή πολιτοφυλακή.
- 8) Ενότητα της Αριστερας πάνω σε ένα σοσιαλιστικο πρόγραμμα.
- 9) Την πραγματοποίηση του ενιαίου Μετώπου Ε/Κ και Τ/Κ εργαζομένων πάνω σαφτο το πρόγραμμα για μια Κύπρο Λεύτερη και Σοσιαλιστική.

Μόνο με ένα τέτοιο πρόγραμμα η νεολαία θα ξαναμπει στον αγώνα ενάντια στο κατεστη-ένο της άρχουσας τάξης. Μακριά από τες γραφειοκρατικές αποφάσεις με την άμεση συμμετοχη της νεολαίας θα μπορέσουμε να υλοποιήσουμε το πρόγραμμα μας και να βάλουμε τες βάσεις για τον σοσιαλισμο.

Μέσα στα επόμενα χρόνια θα κριθεί το μέλλον της ανθρωπότητας. Είτε ο κόσμος θα μετασχηματισθει και θα βελτιωθεί σε αφάνταστο σήμερα βαθμο ή θα καταστραφει από ένα πυρηνικο πόλεμο. Η νεολαία έχει καθήκον να πάρει την τύχη της στα χέρια της, να αρπάξει αφτη την πρόκληση, να παλέψει για να εξασφαλίσει ένα νέο μέλλον για τον άνθρωπο.

ΣΕ ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ ΟΙ Τ/Κ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ

Ωρίμασαν οι συνθήκες για το κοινο μέτωπο

Στιγμιότυπο από την απεργία.

Ακόμα και ο ραδιοσταθμός έκλεισε.

Συνέχεια από τη σελ. 1

μείωσε τον θυμό κατά των Ελληνοκυπρίων. Είδαμε μια μητέρα που έχασε τα τρία παιδιά της. Νομίζαμε πως δεν θα δεχόταν να ζήσει πια με τους Ε/Κ, γιατί δεν θα της το επέτρεπαν οι πίκρες αναμνήσεις. Γελαστήκαμε. Οι αδικίες που της έγιναν κατά τα τελευταία 10 χρόνια εξουδετέρωσαν τα σκληρά αισθήματα που έτρεφε για τους Ε/Κ.....»

Αυτό το πνεύμα της «Κίτρις-Ποστας» - σημειώσαμε πως είναι δεξιά εφημερίδα - είναι καθημερινό σχεδόν σ' ολόκληρο τον Τ/Κυπριακό τύπο, και αντανάκλα τις διαθέσεις των Τ/Κ μαζών. Το καθεστώς του Ντενκτας μέσα απ' αυτή την κατάσταση βρίσκεται σε τρομερά αδιέξοδα γι' αυτό και προσπαθεί μάταια να αποπροσανατολίσει τις μάζες με το κυπριακό πρόβλημα. Να τι γράφει η «Γιενη Ντουζεν» γι' αυτές τις προσπάθειες του Ντενκτας:

«Δεν έχουν καμμία δικαιολογία αυτοί που οδηγούν στην εξαθλίωση τις 153 χιλιάδες. Οι νέοι, που

γεμίσανε τα αυτιά τους λεγοντας κυπριακό πρόβλημα, θέλουν εργασία και ψωμί. Κανείς δεν έχει το δικαίωμα να τους λέγει ότι δεν μπορούν να το απαιτούν».

Ούτε η αποικιακής μορφής οικονομική συμφωνία που υπέγραψε το «κράτος» με την Τουρκία δεν μπόρεσε να πείσει την Τ/Κ εργατική τάξη, που άρχισε τώρα να βλέπει την Τουρκία σαν μια αποικιακή δύναμη. Ο πρόεδρος της ΝΤΕΒ-ΙΣ Σαριτζα δήλωσε ότι η συμφωνία αυτή αποσκοπεί στην ενοποίηση της «Τ.Δ.Β.Κ.» με την Τουρκία, και ότι το οικονομικό βάρος θα πέσει στους ώμους του λαού. Παράλληλα ο αρχηγός του Δημοκρατικού Τουρκικού Κόμματος Οζκιούρ ανέφερε ότι με την συμφωνία παρέχονται μεγάλα κίνητρα για να επεκταθεί η τουρκική ιδιωτική πρωτοβουλία και στην «ΤΔΒΚ» και ότι τα τουρκικά «τράστ» θα χαράζουν την πολιτική όπως θα συμφέρει σ' αυτά.

Ένα είναι λοιπόν το συμπέρασμα που καταλήγουν οι Τ/Κ μάζες: Ότι ο βίος τους έχει γί-

νει αβιώτος από τους Τ/Κ αστούς που δεν μπορούν να λύσουν ούτε το κυπριακό πρόβλημα — απλώς το χρησιμοποιούν για να τους αποπροσανατολίσουν.

Αυτά που υποστήριζε από χρόνια τώρα η Σοσιαλιστική Έκφραση και αυτά που είδαν ο υπογράφων και ο σ. Μουσταφα Εμίν, όταν παράνομα συλλήφθηκαν και στάλθηκαν στο καθεστώς του Ντενκτας είναι πα αναμφισβήτητα γεγονότα.

Όταν οι αστοί και οι ρεφορμιστές ηγέτες στο Νότο έχυναν μαύρα δάκρυα για την ανακήρυξη του «Κράτους» και αρνούσαν να δουν και να πιστέψουν στη δύναμη της Τ/Κ εργατικής τάξης, αυτή η εφημερίδα πίστευε και εξακολουθεί να πιστεύει πως οι μόνοι που μπορούν να λύσουν το εθνικό ζήτημα είναι οι Τ/Κ και Ε/Κ εργάτες. Χρειάζεται όμως πρώτα να διαλύσουν τις αυταπάτες για την ικανότητα της αστικής τάξης να λύσει το πρόβλημα.

Οι Τ/Κ εργαζόμενοι ήδη ζουν καθημερινά το τι σημαίνει αστική τάξη, το τι σημαίνει καπιταλισμός. Αυτό που περιμέ-

νουν είναι το κάλεσμα της Ε/Κ εργατικής τάξης για κοινο αγώνα ενάντια στους αστούς Ε/Κ και Τ/Κ.

Ο Οζκιούρ πριν λίγο καιρο δήλωσε πως όσο μας κυβερνούν Ντενκτας και Κυπριανού δεν

την την προοπτική, θα εξακολουθήσει να πληρώνει τα σπασμένα η ίδια η εργατική τάξη.

Μπορεί η κυπριακή οικονομία επιφανειακά να ξεγελα για τις ικανότητες της, αλλά η οικονομική κατάρρευση στα Βό-

«Στες συζητήσεις για μια συμφωνία για ομοσπονδία δεν πιάνεται καθόλου η κατάσταση μετά την ομοσπονδιακή λύση. Στες Ε/Κ εφημερίδες συζητείται το ζήτημα του «βέτο» της Τ/Κ πλευράς. Και εμείς πρέπει να δούμε αυτό το θέμα αλλά δεν θίγεται από κανένα. Ο λόγος είναι φανερός - γιατί ο Ντενκτας και ο κύκλος του που μιλούν για ομοσπονδία, αυτή τη λύση πραγματικά δεν την υποστηρίζουν. Το θέμα το βλέπουν σαν «πάρε-δώσε» όσον αφορά το εδαφικό και έτσι προκαλούν τον λαό. Αυτοί που πραγματικά υποστηρίζουν την ομοσπονδία είναι το Κόμμα Κοινωνικής Απελευθέρωσης και το Ρεπουβλικανικό Τουρκικό Κόμμα.

Δεν είναι σωστό (δεν λειτουργεί) το να πιάνουν οι Τ/Κ ορισμένα δικαιώματα και να ζήσουν χωριστά διότι τότε θα έχουμε δύο κράτη.

Σε μιαν ομοσπονδία ασφαλώς θα λειτουργήσαν κάποια κόμματα, αλλά αυτά δεν πρέπει να είναι Τ/Κυπριακά και Ε/Κυπριακά. Δεν μπορεί να είναι έτσι. Πρέπει να υπάρχουν κοινα κόμματα και οργανώσεις. Μόνον έτσι μπορούμε να εμποδίσουμε τα μελλοντικά προβλήματα και να λειτουργήσει το ομοσπονδιακό σύστημα.

Ντουρντουραν

ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ ΤΟΥ «ΜΙΝΙΜΟΥΜ»;

ΝΑΤΟ-Ι·ΚΗ ΛΥΣΗ Ή ΑΠΟΤΥΧΙΑ ΤΩΝ ΣΥΝΟΜΙΛΙΩΝ;

Σε πρωτοσέλιδο άρθρο της η «Χαραυγή» για πρώτη φορά παρουσιάζει της πληροφορίες της «Σημερινής» για καταγγελία του «μίνιμουμ προγράμματος» από τον Κυπριανού με τρόπο που τες επιβεβαιώνει. Άλλες πληροφορίες αναφέρουν ότι ο Κυπριανού κάλεσε ήδη την ηγεσία του ΑΚΕΛ και την πληροφόρησε για τις προθέσεις του.

Η ρήξη του Κυπριανού με το ΑΚΕΛ σ' αυτό το στάδιο των «λεπτών χειρισμών» του Κυπριακού, αν τελικά πραγματοποιηθεί, είναι εκπληκτική. Μπορεί να εξηγηθεί μόνο με ένα από δυο τρόπους: είτε βρισκόμαστε μπροστά σε κατάρρευση των συνομιλιών οπότε ο Κυπριανού θέλει ν' απαλλαγή από την πίεση του ΑΚΕΛ για συμφωνία είτε προωθείται κάποια Νατοϊκή λύση τέτοιας μορφής που ακόμα και το ΑΚΕΛ δεν θα μπορεί να δεχτεί.

Στην πρώτη περίπτωση παραμένει το ερώτημα, γιατί τώρα; Όση κι αν είναι η πίεση του ΑΚΕΛ για συμφωνία με τον Ντενκτας, η ρήξη θα ήταν πιο φυσιολογική μετά την κατάρρευση. Είναι πιο πιθανό να υπάρχουν υποσχέσεις από τις ΗΠΑ για περισσότερες υποχωρήσεις από τον Ντενκτας σε περίπτωση ρήξης με το ΑΚΕΛ, πράγμα που κάνει πιο εύκολη και τη θέση του Συναγερμού.

Αυτο τείνουν να δείξουν και οι καταγγελίες του «Ριζοσπάστη» για πρόθεση συνολικής λύσης των Ελληνοτουρκικών διαφορών στα πλαίσια του ΝΑΤΟ, όπως και η ανακοίνωση του «ΤΑΣΣ» για αντίθεση της Σοβιετικής Ένωσης σε λύση που καταργεί το αδέσμευτο της Κύπρου.

Τα πράγματα δεν είναι ακόμα καθαρά, αλλά το ΑΚΕΛ βρίσκεται σε δύσκολη θέση. Η πολύχρονη συνεργασία - του με την δεξιά και η δημιουργία εντυπώσεων ότι οι συνομιλίες μπορούν να οδηγήσουν σε λύση το αφήνουν εκτεθειμένο και αδύναμο να αντιδράσει.

Αν βρισκόμαστε μπροστά στην προοπτική μιας Νατοϊκής λύσης εκτεθειμένη θα μείνει και η ΕΔΕΚ. Ωστόσο μια Νατοϊκή λύση θα πωλήσει ακόμα περισσότερο την Κυπριακή κοινωνία και θα ρίξει τα δυο αριστερα κόμματα στο ίδιο χαράκωμα. Αυτή και μόνο η πιθανότητα μιας τέτοιας εξέλιξης φέρνει στο προσκήνιο την αναγκαιότητα της ενότητας της αριστεράς. Η δεξιά μόνο, τα συμφέροντα των αστών και του ιμπεριαλισμού μπορεί να εξυπηρετήσει.

μπορεί να υπάρξει λύση. Ο Ντουρντουραν σε πρόσφατο άρθρο του μιλά για την ανάγκη να σμιέουν τα κόμματα (βλέπε άλλη στήλη). Τα Ε/κ αριστερα κόμματα έχουν καθήκον να αφήσουν τις συμμαχίες με τους αστούς, και να κινήθουν προς την κατ'ύψωση του ενιαίου μετώπου. Αν δεν σπάσουν κάθε συνεργασία με τους αστούς και εξακολουθούν να αρνούνται αυ-

ρια είναι ο προάγγελος του τι θα συμβεί αύριο στα Νότια. Ήδη τα νέα φορολογικά μέτρα, το VAT, οι σκέψεις για περικοπή του τιμαριθμικού κλπ. που εξαγγείλαν οι Ε/Κ αστοί σε βάρος των εργαζομένων δείχνουν πως θα μιμηθούν τον βορρα.

Το ίδιο όμως θα κάμουν κι οι εργάτες βάζοντας πια στην ημερησια διάταξη τον κοινο αγώνα για το σοσιαλισμό.

ΜΟΥΣΑ ΟΝΟΥΡ

Χριστιανισμός και Εκκλησιαστικός Καπιταλισμός

Ουσιαστικά δεν ξενίζει κανένα η απόφαση του Αρχιεπισκόπου Χρυσόστομου να δώσει εγγύηση μέρος της εκκλησιαστικής γης, για κάλυψη χρέους των £17.000.000, για την Τσιμεντοποιία Βασιλικού. Δεν μας ξενίζει γιατί εδώ και πολλούς αιώνες η εκάστοτε κεφαλή της εκκλησίας αρέσκει να βρίσκεται πλάι στην κρατική εξουσία, και αφού αυτό δεν το καταφέρνει με το πνεύμα της, το καταφέρνει σίγουρα με το άφθονο χρήμα της. Βέβαια όταν το κρατούν άλλοι λέγεται ότι τους έχει κυριεύσει ο μαμμωνας, για την κεφαλή όμως της εκκλησίας ο σκοπός αγιάζει τα μέσα.

Φυσικά τα πράγματα δεν ήταν πάντα έτσι όσον κι αν προσπαθούν να εμφανίζονται ως η φυσική συνέπεια του λόγου του Χριστού. Οι επαναστατικοί λόγοι του Χριστού εναντίον των πλουσίων και των φαρισαίων υποκριτών που μοιάζουν σαν τάφοι, φαίνονται να ισχύουν γι' αυτούς που μέσα από τις χρυσές μύτερες τους και τα πολυτελή αυτοκίνητα τους παρουσιάζονται ως συνεχιστές του.

Τα πράγματα πήραν το στραβο δρόμο από τότε που ο «Μέγας Κων/νος» αφού εξαφάνισε τους πρώην συνεργάτες του σκοτώνοντας χιλιάδες κόσμο, λόγω καθαρά πολιτικών σκοπιμοτήτων, αποφάσισε δίπλα από το θρόνο του να βάλει κάποιο «Χριστιανο» Πατριάρχη να τον ευλογεί ως τον άνθρωπο του Θεού επι της γης. Φυσικά αυτό δεν γινόταν χωρίς οικονομικά ανταλλάγματα, κι έτσι ο ένας ευλογούσε τα γένια του άλλου, τρώγοντας πάνω στην ράχη του δυστυχισμένου κόσμου.

Το τι γινόταν επι Βυζαντινής Αυτοκρατορίας στο Πατριαρχείο δεν περιγράφεται. Πατριάρχες εξορίζονται από άλλους πιο έμπιστους, κοσμικοί γίνονται Πατριάρχες από συγγένεια μέσα σε λίγες μέρες, αλληλοξυρίζονται, ευλογούν Αυτοκράτορες που σκοτώναν τους προηγούμενους τους για να πάρουν τον θρόνο, κι όλα αυτά για την δόξα του Κυρίου όπως έλεγαν αργότερα.

Η Οθωμανική Αυτοκρατορία όχι μόνο διατήρησε τα προνόμια της Εκκλησίας αλλά έδωσε ακόμα πιο πολλά. Μάζευαν τους φόρους, έκαναν τους δικαστές και τελικά είχαν καταντήσει οι Επίσκοποι το δεξί χέρι των Τούρκων. Οι Χριστιανοί από φόβο μην τους πάρουν οι Τούρκοι τις περιουσίες τους τα έδιναν στην Εκκλησία. Έτσι επι Τουρκοκρατίας η Εκκλησία είχε αποκτήσει αμύθητα πλούτη.

Είναι γι' αυτό που έκαναν ότι μπορούσαν αργότερα για να καταπνί-

ξουν την Ελληνική Επανάσταση χέρι με χέρι με τους Τούρκους και τους κοτσαμπάσηδες. Αφόρισαν τους φιλικούς, και τους καλούσαν να μετανόησουν την αχαριστία που έδειξαν απέναντι στην «Κρατική Αυτοκρατορία». Φυσικά υπήρξαν και δεσποτάδες που συμμετείχαν στην Επανάσταση αλλά αυτοί ήταν εξαιρεση.

Στην Κύπρο τα πράγματα δεν ήταν διαφορετικά. Ο ένας Αρχιεπίσκοπος καρφώνει τον άλλον και ο πιο επιτήδιος παίρνει την έγκριση του Σουλτάνου για τον θρόνο. Τα ίδια έκαναν κι ο Κυπριανός που όχι μόνο κάρφωσε τον προηγούμενο του στο Σουλτάνο αλλά εξόρισε και τους μητροπολίτες αργότερα και για Ιερά Σύνοδο έκανε δυό ξαδέρφους του. Από αυτούς τους ανθρώπους περίμενε ο κόσμος να δει προκοπή.

Με την εξαγορά της Κύπρου από τους Άγγλους τα πράγματα για την Εκκλησία δυσκόλεψαν γιατί οι Άγγλοι ήθελαν να βάλουν κάποια τάξη στα οικονομικά πράγματα που μέχρι τότε διαχειριζόταν η εκκλησία. Ωστόσο η Εκκλησία διατήρησε τις αμύθητες περιουσίες της.

Με την ανεξαρτησία, η εκκλησία ανακάλυψε ότι υπάρχουν κι άλλοι κερδοφόροι τομείς εκτός από την γη που πήρε από τον κόσμο με την βοήθεια των Τούρκων όπως εξηγήσαμε πιο πάνω. Έτσι, ανέπτυξε βιομηχανίες, Τουριστικά συγκροτήματα, και γενικά ότι κερδοφόρες επενδύσεις μπορεί να περάσει από το νου κάποιου έξυπνου καπιταλιστή.

Έτσι το βρίσκουμε πολύ αστείο όταν ο Αρχιεπίσκοπος μίλα για την εκκλησιαστική περιουσία λέγοντας ότι μόλις και μετά βίας καλύπτει τους μισθούς των ιερών και ξαφνικά μαθαίνουμε ότι είναι έτοιμος να δώσει όση γη χρειαστεί για να καλύψει χρέος £17.000.000.

Δεν είναι όμως η τεράστια περιουσία που έχει η εκκλησία αντίθετη με το πνεύμα της διδα-

σκαλίας του Χριστού αλλά και η σκανδαλώδης συμπεριφορά της κεφαλής της Εκκλησίας ως συναιψία της κατάστασης αυτής. Γιατί ο καθένας το ξέρει ότι τα χρυσά και τα χρυσούφανα, τα διαμάντια και μαργαριτάρια, οι θρόνοι και τα πολυτελή αυτοκίνητα, καμμία σχέση δεν έχουν με τα απλά λόγια του Χριστού, όσον κι αν καμώνονται πως δεν το καταλαβαίνουν.

Φυσικά δεν συμφέρει κι όλος να τα καταλαβαίνουν όλα αυτά γιατί μετά πως θα καμαρώνουν σαν παγώνια. Όμως, ο εργαζόμενος, που δουλεύει μέρα νύκτα για να μεγαλώσει τη φαμίλια του κάποτε θα βρει τον τρόπο να πετάξει από το σβέρκο του τον κάθε εκμεταλλευτή. Αυτό είναι και το καθήκον των αριστερών κομμάτων ν' απελευθερώσουν την κοινωνία

από τα δεσμά της ολιγαρχίας όποιος κι αν είναι.

Παύλος Ανταίος

ΒΡΕΤΤΑΝΙΑ

Συνέχεια από τη σελ. 8

Όποια κι αν είναι η έκβαση της απεργίας τα σημάδια της θα μείνουν βαθειά στις συνειδήσεις της εργατικής τάξης.

υπόλοιπη ζωή τους - θα ζουν από το ανεργιακό επίδομα, κι ακόμη αυτό πολλές φορές δεν το παίρνουν. Η κυβέρνηση, στην προσπάθειά της να κρατήσει σε χαμηλά επίπεδα τον πληθωρισμό έχει μειώσει τις επενδύσεις με αποτέλεσμα κλείσιμο εργοστασίων και άλλων επιχειρήσεων και καθημερινών απολύσεων σ' όλους σχεδόν τους τομείς.

Αυτός είναι και ο κυριότερος λόγος που γίνονται οι περισσότερες απεργίες την τελευταία εποχή στη Βρετανία. Πιο γνωστές αυτές των εργατών μεταφορών (εργοστάσια Jaguar, Austin-Rover, Vauxhall κλπ) και φυσικά η ιστορικής πια σημασίας απεργία των ανθρακωρύχων. Η απεργία αυτή, η μεγαλύτερη και σημαντικότερη απεργιακή κινητοποίηση από το 1926, συνταράσσει πραγματικά τη Βρετανία τους τελευταίους 9 μήνες.

Η άρνηση του Συνδικάτου του Άνθρακα (NUM) να συμφωνήσει στην απόφαση του δικαστηρίου και να πληρώσει το πρόστιμο των £200.000, έφερε νέα δικαστική απόφαση για κατάσταση όλης της περιουσίας της συντεχνίας. Για να προστατευτούν τα λεφτά της (NUM) τα μετέφερε στο εξωτερικό. Όμως με τη σειρά της η αστική κυβέρνηση όρισε υπεύθυνους να πάνε στο Λουξεμβούργο όπου βρίσκονται τώρα τα περισσότερα κεφάλαια και να τα πάρουν. Μέχρι στιγμής όμως η Τράπεζα αρνείται συνεργασία με τους κατασχέτες κι έχει απλώς παγοποιήσει τα κεφάλαια.

Αυτά όμως δεν είναι τα μόνα μέτρα που παίρνει η κυβέρνηση

Θάτσειρ κατά της απεργίας. Οι χιλιάδες αστυνομικοί στες κοινότητες των ανθρακωρύχων συνεχίζουν καθημερινά τις συλλήψεις και την κρατική τρομοκρατία, χωρίς όμως να πετυχαίνουν να στείλουν τους ανθρακωρύχους πίσω στην δουλειά τους. Ακόμη και η μέθοδος της δωροδοκίας απότυχε. Συγκεκριμένα πριν ένα περίπου μήνα το CB εξέτασε «Χριστουγεννιάτικο δώρο» σ' όσους απεργούς επιστρέψουν στη δουλειά τους πριν το τέλος Νοεμβρίου σπρώχνοντας έτσι πολλούς πίσω στα ανθρακωρύχια, όχι όμως αρκετούς για να συμπληρώσουν το 1/3 της δύναμης των ανθρακωρύχων ή για να παράξουν τη βασική τουλάχιστον ποσότητα άνθρακα που χρειάζεται η χώρα.

Αυτό όμως που προκαλεί την απέχθεια της εργατικής τάξης δεν είναι τόσο η στάση της Συντηρητικής κυβέρνησης - που έτσι ή αλλιώς ήταν αυτή που όλοι περίμεναν - αλλά αυτή των ηγεσιών του Εργατικού κόμματος και των συντεχνιών. Εδώ και 9 μήνες που κρατεί η απεργία, η δεξιά ηγεσία του εργατικού κόμματος δεν στάθηκε αξια να πάρει μια απόφαση υπέρ των απεργών. Το μόνο που κάνουν είναι να καταδικάζουν τη βία και από την πλευρά της αστυνομίας και των απεργών εξισώνοντας θύτες και θύματα. Τες τελευταίες ημέρες ο ηγέτης της Γενικής Συνομοσπονδίας (TUC) προσπαθεί να βρει μια «συμβιβαστική» όπως λέει λίσση. Όμως ο κος Γουίλλις δεν στέκει ψηλά στα μάτια κανενός απεργού μια και επανειλημμένα αρνήθηκε κάθε πρακτική βοήθεια στους ανθρακωρύχους

«όσο υπάρχει βία» στες διαδηλώσεις τους.

Η στάση αυτή της δεξιάς του Ε.Κ. δεν είναι το μοναδικό παράδειγμα της αντιδραστικότητας της. Η νέα κίνηση τους για αποβολή των Μαρξιστών της τάξης του Militant από το κόμμα ευτυχώς έχει προς το παρόν αποτύχει για πολλοστή φορά. Όμως αυτό δεν σημαίνει ότι δεν θα συνεχίσουν τες προσπάθειες τους.

Οι Μαρξιστές του Militant έχουν όμως ριζώσει για καλά στο κόμμα, τη Νεολαία και το Συνδικαλιστικό κίνημα ιδιαίτερα με την απεργία των ανθρακωρύχων την οποία στηρίζουν ασταμάτητα και καθοδηγούν σε μεγάλο βαθμό από την πρώτη μέρα που κηρύχτηκε.

Αποφασιστικός ήταν και ο ρόλος τους στο σταμάτημα της τάξης για επιστροφή στις δουλειές από τους ανθρακωρύχους (μέσα από μαζικές συγκεντρώσεις όπου εξηγήθηκαν οι προοπτικές της απεργίας).

Όποια κι αν είναι η έκβαση της απεργίας των ανθρακωρύχων - με πιο πιθανή εξέλιξη τη νίκη η απομόνωση της Θάτσειρ από τις μάζες θα συνεχιστεί και θα οδηγήσει σίγουρα στην ανατροπή της και στην άνοδο μιας κυβέρνησης των Εργατικών που αυτή τη φορά θάχει να αντιμετωπίσει μια απαιτητική εργατική τάξη και συνειδητοποιημένη κομματική βάση και νεολαία καθοδηγημένη από δεκάδες χιλιάδες μαρξιστές.

Αλέξης Ρήγας

ΧΗΜΙΚΕΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΕΣ

Το έγκλημα συνεχίζεται

Για άλλη μια φορά οι εργαζόμενοι στις Ελληνικές Χημικές Βιομηχανίες — οι 58 που απέμειναν δηλαδή — γίνονται θύματα της εγκληματικής ατολμίας της Κυβέρνησης και της αδιαφορίας της διοίκησης.

Ενω η Κυβέρνηση αρνείται να πάρει απόφαση για το μέλλον μιας από τις πιο σημαντικές βιομηχανίες της Κύπρου 8 σχεδόν μήνες μετά την απόφαση για το κλείσιμο της (!), αφήνει απλήρωτους και τους εργάτες, τους αφήνει να «γιορτάσουν» αδέκαροι τα Χριστούγεννα και την Πρωτοχρονιά.

Η ηγεσία των συντεχνιών (ΠΕΟ — ΣΕΚ) δεν είναι άμοιρη ευθυνών για τον συνεχιζόμενο εμπαιγμό των εργατών στις Ε.Χ.Β.

Δεν φτάνει που αρνήθηκε να ενώσει τους εργάτες σ' ένα αγώνα διάσωσης της εταιρείας, δεν φτάνει που προσπάθησε με κάθε μέσο να εμποδίσει το κανάλισμα της οργής των εργατών, σ' ένα δυναμικό αγώνα για διάσωση της δουλειάς τους και κέρδισμα των δικαιωμάτων τους, έρχεται τώρα και συνεχίζει να φρενάρει δυναμικές κινητοποιήσεις που απαιτούν οι ίδιοι οι εργαζόμενοι και αρκείται στο να «εκθέτει» το πρόβλημα στους αρμόδιους, να κάνει «διαβουλεύσεις» και «ενέργειες» για να πληρωθούν τα δεδουλευμένα και το φιλοδώρημα τους οι εργάτες. (Χρειάζονται 45.000 λίρες για να πληρωθούν οι 58 εργάτες)

Την ίδια στιγμή κάθε μέρα αδράνειας του εργοστασίου στοιχίζει 200.000 λίρες!

Τι άλλες «διαβουλεύσεις» χρειάζονται επιτέλους για να αναλάβει η συντεχνιακή ηγεσία τα καθήκοντά της;

Πόση άλλη εγκληματική καθυστέρηση πρέπει να υποστούν οι εργάτες για να αποφασίσουν αυτοί που θέλουν να ονομάζονται ηγέτες τους πως ήρθε η ώρα να δράσουν δυναμικά;

Είναι γνωστό και στις όρνιθες ότι εδώ πρόκειται για ένα έγκλημα 30 εκατ. λιρών. Έγκλημα κακού προγραμματισμού, κακοδιαχείρισης, κακοδιοίκησης και κομπίνας που κόστισε ήδη τη δουλειά σε 300 εργάτες.

Ποιος κλήθηκε να πληρώσει γι' αυτά τα εγκλήματα; Αν επρόκειτο για την κλοπή μιας σωλήνας ή ενός σάκκου λιπάσματος από εργάτη σίγουρα ο «εγκληματίας» θα σάπιζε ακόμα στη φυλακή.

Μια διασπάθιση όμως των 30 εκατομμυρίων αφήνεται να ξεχαστεί με τους ηγέτες των συντεχνιών να πλένουν τας χείρας. Οι εργάτες, βέβαια, δεν είναι εκδίκηση που ζητούν. Αυτοί που έχασαν τη δουλειά τους τη θέλουν πίσω κι αυτοί που δουλεύουν θέλουν να πληρώνονται.

Ο υπόλοιπος κυπριακός λαός θέλει να δει μίαν από τις πιο σημαντικές βιομηχανίες να ξαναστήνεται στα πόδια της γιατί εκτός των άλλων, παράγει ένα πολύτιμο προϊόν για τη γεωργική οικονομία.

Παρ' όλα αυτά η «Χαραυγή» που εκφράζει την πλειοψηφία της εργατικής τάξης της Κύπρου το μόνο που έχει να παρατηρήσει είναι πως «η απόφαση είναι δύσκολη» αλλά «πρέπει να παρθεί το συντομότερο»!! (Απόψεις και Σχόλια, 19.12.84)

Πόσα εγκλήματα πρέπει να διαπραχτούν από τους «αρμόδιους» για να πάψει η ηγεσία της Π.Ε.Ο. και της «Χαραυγής» να απευθύνεται στην «καλή τους θέληση» να λύσουν τα προβλήματα των εργαζομένων;

Κι όμως υπάρχει διέξοδος. Υπάρχει εναλλακτική πορεία. Οι ίδιοι οι εργάτες την εντόπισαν από τον Μάρτη όταν ξανα η διοίκηση αρνιόταν να πληρώσει μεροκάματα και φιλοδώρημα (τότε ήταν για το Πάσχα!) Οι εργάτες δήλωναν τότε με αποφασιστικότητα πως δεν θα δέχονταν να πεταχτούν στους δρόμους, δεν θα δέχονταν να πληρώσουν τα λάθη των βολεμένων αφεντικών τους και ζητούσαν την προστασία από τις συντεχνίες τους (Σ.Ε. αρ. φύλλου 138, Μάρτης 84).

Ένα μήνα αργότερα και παρα τις manouβρες των συντεχνιακών ηγετών αποφάσιζαν απεργία και κατέβαιναν στην Λευκωσία απαιτώντας να πληρωθούν, απαιτώντας όμως ταυτόχρονα να βγει έγκαιρα απόφαση για το μέλλον των Ε.Χ.Β. (Δεν έφευγαν μάλιστα από το Προεδρικό μέχρι να παρθεί και ανακοινωθεί απόφαση για τα «δεδουλευμένα»). Η ηγεσία της ΠΕΟ — ΣΕΚ, αφού τραβήχτηκε με το ζόρι στο δρόμο της απεργίας - διαδήλωσης μάντρωσε στη συνέχεια τους εργάτες πίσω στο εργοστάσιο — (αφού είχαν κερδηθεί αυτόματα σχεδόν τα απλήρωτα μεροκάματα) για να ρθει ένα μήνα αργότερα να ανακοινώσει η ίδια (!) τις απολύσεις αναγγέλλοντας τους «τυχερούς» που έμειναν και τους «άτυχους» που έφευγαν. Κι όλα αυτά χωρίς να έχει ανακοινωθεί το πόρισμα των «εμπειρογνομώνων» για το μέλλον της βιομηχανίας.

Κι όμως οι εργάτες ΕΙΧΑΝ ΔΙΑΘΕΣΗ ΝΑ ΠΑΛΕΨΟΥΝ. Το απόδειξαν ξανα και ξανα στις αρχές του Απριλίου. Το απόδειξαν όταν χωρίς σχεδόν καμία ουσιαστική καθοδήγηση συζητού-

σαν κι υποστήριξαν διαχειριστικό έλεγχο, κρατικοποίηση κάτω από εργατικό έλεγχο όταν ζητούσαν μια κοινή εργοστασιακή επιτροπή αγώνα για διάσωση της δουλειάς τους και πληρωμή των ωφελημάτων τους. Όταν πολλοί δέχονταν ακόμα και κατάληψη του εργοστασίου μέχρι να διευθετηθεί το μέλλον τους.

Αυτή την ωριμότητα που πηγάζει από τις πλούσιες εμπειρίες των εργατών από τον καθοριστικό ρόλο τους στην παραγωγή — αυτή την αγωνιστικότητα, αυτή την ετοιμότητα για δράση κατάφεραν δυστυχώς οι ηγέτες των συντεχνιών να την παγώσουν.

Αν οι συντεχνίες είχαν το ένα εκατοστό της ωριμότητας και της αποφασιστικότητας των μελών τους όχι μόνο το πρόβλημα της απλήρωτης δουλειάς δεν θα εμφάνιζε ποτέ το άσχημο του πρόσωπο αλλά θα λυόταν και το ίδιο το ζήτημα της λειτουργίας των Ε.Χ.Β.

ΓΙΑΤΙ ΟΙ ΧΗΜΙΚΕΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΕΣ ΗΤΑΝ ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΧΡΗΣΙΜΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ.

Αν οι αστοί διοικητές της εταιρείας και οι επίσκοποι δεν μπορούν να την διοικήσουν κερδοφόρα οι εργάτες μπορούν. Αν η κυβέρνηση και οι ιδιώτες φορτώθηκαν 503 εκατ. λίρες χρέος και δεν σηκώνουν άλλο στους ώμους τους για να λειτουργήσουν οι Ε.Χ.Β. δεν φτάνει οι εργάτες της Ε.Χ.Β. και η εργατική τάξη της Κύπρου.

Τη στιγμή που το μέλλον ολόκληρης της Ε.Μ.Ε. κινδυνεύει — και μαζί του η οικονομία της Κύπρου — τη στιγμή που το ζήτημα των αρμοδιοτήτων της εκκλησίας πάνω στην Ε.Μ.Ε. και γενικά το όλο ζήτημα έχει φτάσει και μέχρι τη Βουλή, τη στιγμή που αν ήταν να γινόταν δημοψήφισμα ολόκληρη σχεδόν η εργατική τάξη της Κύπρου θα ήταν υπέρ της Κρατικοποίησης της Ε.Μ.Ε. είναι αδιανόητο για την ηγεσία των συντεχνιών — ιδιαίτερα για την ΠΕΟ — να μην απαιτεί την Κρατικοποίηση των Ε.Χ.Β. και να μην οργανώνει τους εργάτες για τη δυναμική διεκδίκηση αυτής της λύσης.

Άλλη λύση για τους εργάτες δεν υπάρχει. Η Ε.Μ.Ε., οι Ε.Χ.Β., τα μονοπώλια, τα διύλιστήρια, οι τράπεζες κι άλλοι ζωτικοί τομείς της οικονομίας είναι τόσο αποφασιστικοί για την οικονομία που δεν μπορούν να

Οι εργάτες στο προεδρικό τον περασμένο Απρίλη.

Οι εργάτες είχαν διάθεση να παλέψουν - όχι όμως οι ηγέτες τους.

αφήνονται στα χέρια των ιδιωτών των αστών και των παπάδων.

Πρέπει να περιέλθουν κάτω από τον έλεγχο μιας κυβέρνησης της αριστεράς κάτω από τον έλεγχο των συντεχνιών και των ιδίων των εργαζομένων που τις δουλεύουν.

Αλλιώς με σημαντικές βιομηχανίες όπως οι Ε.Χ.Β. να ελέγχονται από γραφειοκρατικές διοικήσεις θα περάσουμε πολλά μαύρα Χριστούγεννα με απλήρωτους μισθούς, θα περάσουμε κι άλλες γιορτές χωρίς δουλειά και ψωμί.

Δώρος Μ.

αγοραζετε
τη
σοσιαλιστική
εκφραση

σοσιαλιστική
εκφραση

Σοσιαλιστική Έκφραση
Τ.Κ. 5475 Λευκωσία

ΓΡΑΦΕΙΑ:

Αγίου Δομετίου 53
Εγκωμη - Λευκωσία
Τηλ. 61553

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ:

Για ένα χρόνο, 12 φύλλα:

Εσωτερικό: £2.500

Εξωτερικό:

Ελλάδα: £3.500

Ευρώπη: £4.000

Αμερική: £4.500

